

21.1.49, יום ו'

חזרתי לת"א. נודע לי שהבוקר מתכנסת מועצת המדינה, וחשתי שחבוא הצעה לדחות הבחירות. במועצה הבטיחוני חברים שאין החשש כבוסס, דנים רק על מעטפה כפולה ועל קלפי של אורחים והארכת זמן חלוקת הפנקסים.

עליתי לגבעה. מרודוס אין כל חדש. סימן טוב או רע?

אבן שמע מאנגלים ומצרים שהכצרים ידרשו ביצוע 4 בנובמבר - כלומר יכשילו השיחות. אם ילכו אחרי האנגלים יתכן שיעשו זאת.

דבר המלוח האמריקני אמנם נחמד.

- כוח אדם 13.1.49 (ראה עמ' 1):

ס"ה כללי 107.102, מזה חללים 3308, שבויים 952, עריקים 1517, נעדרים 726, במחנה שחרורים 173, אסורים 125, חולים ומצוקים 4223, בסרות פעיל 96,078, מזה חיש 24,862, חי"מ א' 13,227, תותחנים 3822, מרגמות 920, הנדסה 2605, קשר 2372, צנחנים 257, מיעוטים 516, סרוהי אבא 15,728, ש. אבא 13,093, ש. אבם 1500, שונים 3282, חיל אוויר 6818, ים 3306, ס"ה 92.202, במקלטים ובסיסי אמונים 2710, במחנות כעבר 1051, ר.מ. 1.29.

- באחת עשרה יצאתי לחיפה. בשלוש קבלת פנים בעירייה בנוכחות נכבדי יהודים וערבים, כמרים, קונסולים.

אחר כך בקור של מועלים ואכרים ערבים - דרוזים ונוצרים, בחי ספר, פיס, דרכים - שחרור שבויים.

- בעוד ארבעה ימים יקרא העם להתבשר בדימוקרטית לאקס המהפכני הגדול בהיסטוריה שלנו - הקמת המדינה. מה שנעשה ב-14 למאי באורח ריבולוציוני יעשה ב-25 ליאנואר באורח דימוקרטי.

במדינה קדמה למשטר חוקי - בבחירות הבאות יוקם הבסיס החוקי למדינה - זהו הערך ההיסטורי של הבחירות. בחירות כאלו עוד לא היו בימינו - ובחולדותינו. הבוחר מעצב משטר המדינה. הקסי הנוסף שבדבר שזוהי תהיה לא מדינה סטטית - אלא דינמית, היעורה לבצע בקצב מהיר ריבולוציוני חזון היסטורי של קיבוץ גליות והפזרת מבנה העם והארץ - וכל זה יעדיין אנו נהונים בחוף מלחמה, בראשית גישושי שלום, וכשעיני כל העולם נטויות אלינו, וצינטרסים עולמיים כרוכים בגורל הארץ. רק לעתים רחוקות נקרא עם לענות בבת אחת על סבך של סאלות חמורות כאלה - עיצוב פרצומה של המדינה, קביעת גבולותיה, חריצת גורל מלחמה ושלום, בנין צבא וקליטת עליה גדולה, סידור יחסים עם שכנים, עם או"ם ועם מעצמות עולמיות מסוכסכות ויריבות.

- בשבע וחצי בערב טלפן משה: אין "מסבר" ברור. המצרים מסכימי פרסטיזז ביקשו להשאיר חיל מספר קטן בדיר-עסלוג (כי במצרים עוד לא יודעים שהם נסוגו מסיני...) אבל אנשינו וגם בונץ אמר להם שיוציאו רעיון זה מראשם. יש אצלם נטיה לעזוב רצועת החוף, ההצעה היא שועדה שבייתה הנסק אטד חוקם - ועדה מבאי-כוחנו ומבאי כוח המצרים - תהיה הרשות העליונה על רצועת החוף עד סידור סופי. (הצעה לא רעה כלל וכלל!) בונץ עושה מאמצים להביא התיחות לידי גבר מוצלח.

- מיד אחרי זה טלפן לי יעקב שקיבל מברק מירין (הידיעה שקיבל משה היא משעה 12, יעקב - משעה 5) המסנה פני התמונה. יש שלוש הצעות: 1) המצרים נסוגים

מעבר לגבול, ועל הקו מסכימים למסרו לאיזו מרות מוסכמת, (2) קו שביחת הנשק הוא הגבול, אבל המצרים נשארים בינהיים בעזה, עד סידור סופי, (3) חוהמים על שביחת נשק, ומשאירים ענין הקו ועזה לסידור אח"כ. ידין ושאר החיילים הם בעד 1 או 2. איתן סבור שבמקרה אחרון יש לקבל גם 3. ראובן ורוזן נוטים לדעת החיילים, דעת משה כדעת יגאל.

- ביקר אצלי ראש הבהאים - יש לו לדבריו שבע עשרה ערות בארצות שונות. מוסר הדת היה . לווה אותו הלמיד סקוטי.

- בסינכה ארמון אספה ענקית. נגעה עד הנפש השתחמח עשרות נכים שבאו מבית החולים.

אחרי האספה חזרתי לת"א.

22.1.49, שבת

בבוקר ביקרני פרופ. צונדק לבדוק פטר הכאבים שתוקמים אותי מזמן לזמן בלב. דרש שאבטל האספות - - לא טחות ולא יותר.

- בבית עם אספה ראשונה בשעה עשר.

ביפאור אספה שניה, בשעה שתיים וחצי. ביודית חויה משונה, יפו יהודית - צבור מדבר בולגרית, צרפחית, אדית - גם עברית. איני יודע מה הייתה אספה לנוכחים - לי אמרה הרבה.